

τοῦ Ἑθνους. Ἀργότερον ἀρχίζει ἡ μεγάλη πρόοδος καὶ συνεχίζεται μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Σπεράντζα εἶναι ὅλως πρωτότυπον. Εἶναι προῖον εἰκοσιπενταετοῦς ἐπιμόνου ἐρεῦνης. Ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων καὶ ἐπαίνου, διότι παρουσιάζει τὴν πνευματικὴν ἐπίδοσιν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ μιᾶς νέας σκοπιᾶς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΕΛΟΥΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.— Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις. Μία πρότασις, ὑπὸ Ξενοφ. Ζολώτα.

1. Ἀνασχετικοὶ παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἀπὸ τῶν πρώτων μεταπολεμικῶν ἐτῶν ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐν οἰκονομικῇ καθυστέρήσει χωρῶν ἀπετέλεσε τὸ κεντρικὸν ἀντικείμενον τῶν προσπαθειῶν τῆς θεωρητικῆς ἐρεῦνης καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Ἡ κτηθεῖσα ἐν προκειμένῳ πεῖρα κατέδειξεν ὅτι ἡ ἀρχικῶς ἐπικρατοῦσα ἀντίληψις, καθ' ἣν ἡ αὐξησις τοῦ διαθεσίμου κεφαλαίου ἀποτελεῖ ἐπαρκῆ προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, παρεγνώριζε τὴν σπουδαιότητα ἐτέρων παραγόντων οὐσιῶδους σημασίας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος. Ἦδη ἔχει καταστῆ γενικῶς ἀποδεκτὸν, ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν σπάνιν τοῦ κεφαλαίου αἱ κυριώτεραι δυσχέρειαι διὰ τὴν ταχεῖαν οἰκονομικὴν πρόοδον τῶν χωρῶν χαμηλοῦ εἰσοδήματος προσέρχονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκoῦς ἐπιχειρηματικότητος καὶ ἐκ τῆς ἐν γένει νοοτροπίας τῶν φορέων παραγωγικῆς δραστηριότητος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς λειτουργικὰς ἀδυναμίας τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τὸ χαμηλόν, κατὰ κανόνα, μορφωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ ἄρσις τῶν ἀνωτέρω δυσμενῶν παραγόντων ἀποτελεῖ ἐπεῖγον καὶ δυσεπίλυτον πρόβλημα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐλευθέρων οἰκονομιῶν τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν.

2. Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις καὶ κοινωνικοοικονομικὴ ὁργάνωσις.

Εἰς μίαν κεντρικῶς προγραμματισμένην οἰκονομίαν τὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐμφανίζεται ὑπὸ ἀπλουστεράν μορφήν ἢ εἰς μίαν ἐλευθέραν οἰκονομίαν. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, δεδομένου ὅτι τὸ κρατικὸν οἰκονομικὸν πρόγραμμα καλύπτει ὁλόκληρον τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα, τὸ κράτος ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ καθορίζῃ τὴν σύνθεσιν τῆς παραγωγῆς, τὴν ἐφαρμοστέαν τεχνολογίαν καὶ τὴν κατανομήν τοῦ κοινωνικοῦ προϊόντος, προσδιοριζομένης οὕτω καὶ τῆς κατανομῆς με-

ταξὺ ἐπενδύσεως καὶ καταναλώσεως ὥς καὶ τοῦ ἐπιδιωκτέου ρυθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ ἐπιτυχία τῶν τιθεμένων ἐπιδιώξεων εἶναι κατὰ συνέπειαν ζήτημα κυρίως τεχνικόν, ἀφορῶν τὴν καλὴν διαμόρφωσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν προβλέψεων τοῦ προγράμματος.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐξ ἄλλου τῶν ἐλευθέρων οἰκονομιῶν, αἱ ὁποῖαι βασιζονται εἰς τὴν ἀτομικὴν ἰδιοκτησίαν τῶν μέσων παραγωγῆς καὶ τὸν αὐτοματισμὸν τῆς ἀγορᾶς, ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν συμπεριφορὰν καὶ τὰς προτιμήσεις τῶν ἀτόμων.

Ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐλευθέρων οἰκονομιῶν ἀπαιτεῖ, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, τὴν ἐφαρμογὴν συστηματικοῦ προγραμματισμοῦ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν δημοκρατικῶν κοινωνικοοικονομικῶν θεσμῶν. Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ προγράμματος ἀναπτύξεως δέον νὰ καθορίζεται : Πρῶτον· ποῖος ρυθμὸς ἀναπτύξεως θὰ ἐπιδιωχθῇ, διατηρουμένης συγχρόνως τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας. Δεύτερον· ποῖοι οἱ τομεῖς δράσεως τοῦ κράτους καὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Τρίτον· διὰ ποίων μέσων θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ἐκάστοτε κατανομή τῶν παραγωγικῶν μέσων μεταξὺ καταναλώσεως καὶ ἐπενδύσεως. Τέταρτον· διὰ ποίων μέσων θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ καθοδήγησις τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τὰς ἐπιθυμητὰς κατευθύνσεις καὶ πῶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ κατάστασις ἐάν, παρὰ τὰ χρησιμοποιούμενα κίνητρα καὶ ἄλλα μέτρα, ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκὴς νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς προγραμματισθέντας στόχους εἰς τὸν τομέα δράσεώς της.

3. Ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις καὶ κρατικὴ ὁργάνωσις εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας.

Ἡ μεταπολεμικὴ ἐμπειρία καταδεικνύει τὴν ὑπαρξίν βασικῶν λειτουργικῶν ἀδυναμιῶν τόσον εἰς τὸν δημόσιον ὅσον καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν οἰκονομιῶν.

Ὁ διοικητικὸς μηχανισμὸς ὑστερεῖ κατὰ κανόνα οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ρόλου του διὰ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ ἔλλειψις πρωτοβουλίας, ὀργανωτικῶν ἱκανοτήτων καὶ τεχνικῶν γνώσεων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κύριον χαρακτηρηστικὸν τῆς ὑποανάπτυξεως, ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸν κρατικὸν μηχανισμόν τῶν ἐν οἰκονομικῇ καθυστερήσει χωρῶν, περιορίζουσα τὴν ἀποτελεσματικότητά της λειτουργίας του. Ἡ ὑπόμνησις τῶν ἀδυναμιῶν τούτων τοῦ κράτους εἶναι τόσον μᾶλλον ἀναγκασία ὅσον αὕτη φαίνεται νὰ ἀγνοῖται πολλάκις, ὅταν προτείνεται ὡς τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους ἀναπλήρωσις τῆς ἀνεπαρκοῦς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

Ἐξ ἄλλου γενικὸν χαρακτηριστικὸν τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν ἀποτελεῖ ἡ ἀδυναμία τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν διαδικασίαν ἀναπτύξεως, ἱκανὴν νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ριζικὴν μεταβολὴν τῆς οἰκονομικῆς διαρθρώσεως τῶν χωρῶν τούτων. Ἡ ἀνεπάρκεια ἐπιχειρηματικότητος δὲν ὑφίσταται μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸν τύπον δυναμικοῦ ἐπιχειρηματίου, τὸν ὅποιον περιέγραψεν ὁ Schumpeter ὡς τὸν μοχλὸν τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ τὴν ἀπλὴν ἱκανότητα ἀποτελεσματικῆς ὀργανώσεως καὶ διευθύνσεως τῆς τρεχούσης παραγωγικῆς διαδικασίας. Σημειωτέον ὅτι, ἐὰν ὑπῆρχε ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ ἐπάρκεια τῆς ἀπλῆς διευθυνούσης ἐργασίας εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας, θὰ ἦτο ἐνδεχόμενως δυνατὴ ἡ προώθησις τῆς οἰκονομικῆς των προόδου κατὰ τρόπον παράγωγον, ἥτοι διὰ τῆς καταλλήλου προσαρμογῆς τῆς τεχνολογίας καὶ ὀργανωτικῆς ἐμπειρίας τῶν προηγμένων οἰκονομιῶν.

4. Τὸ ξένον κεφάλαιον καὶ ἐπιχειρηματικότης εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας.

Ἡ ἀνεπάρκεια ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς πρωτοβουλίας, ὀργανωτικῶν ἱκανοτήτων καὶ τεχνολογίας κυρίως καὶ ὀλιγώτερον ἡ στενότης κεφαλαίου εἶναι ἐκεῖνη, ἡ ὁποία καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν συμβολὴν τῆς ξένης ἐπιχειρηματικότητος εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὀλιγώτερον προηγμένων χωρῶν. Κατανοοῦσαι τὴν σημασίαν τῆς συμβολῆς τῆς ξένης ἐπιχειρηματικότητος αἱ ὑπανάπτυκτοι χώραι καταβάλλουν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῆς συνεχεῖς προσπάθειας, τῶν ὁποίων ὁμως ἡ ἀποτελεσματικότης ὑπῆρξε πολὺ περιορισμένη μέχρι τοῦδε.

Τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν καθιστοῦν ἐπιφυλακτικὴν εἰς τὴν ἀνάληψιν παραγωγικῆς δραστηριότητος εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας οἱ κίνδυνοι ἀπωλείας τοῦ κεφαλαίου ἢ ζημιῶν ἐν γένει ἐξ αἰτίας πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, κοινωνικῶν διαταραχῶν ἢ δυσμενῶν οἰκονομικῶν καὶ νομισματικῶν ἐξελίξεων. Πρὸς ἀντιστάθμισιν τῶν κινδύνων τούτων αἱ ξέναι ἐπιχειρήσεις ἐπιδιώκουν συνήθως τὴν ἐξασφάλισιν ὑψηλοτέρων κερδῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἀπολαμβανόμενα εἰς προηγμένας οἰκονομίας, παρέχουσαι τὴν ἐντύπωσιν ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν.

5. Ἡ μικρὰ ἀποτελεσματικότης τῶν μέχρι τοῦδε χρησιμοποιηθέντων μέσων.

Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν ἡ πολιτικὴ προωθήσεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἐξεδηλώθη ἄφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς καθιερώσεως παντὸς εἴδους οἰκονομικῶν κινήτρων, ἄφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἰδρύσεως τραπεζῶν ἀναπτύξεως, εἰδικῶν ὀργανισμῶν χρηματοδοτήσεως παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, καθὼς καὶ ἄλλων ὀργανι-

σμών υποβοηθήσεως τῆς ἀναπτύξεως διὰ κατάρτισεως τεχνικῶν μελετῶν, παροχῆς πληροφοριῶν καὶ ἐν γένει ἀντιμετωπίσεως διαφορῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων. Παράλληλως διὰ τὴν προσέλκυσιν τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ ἐπιχειρηματικότητος καθιερώθησαν οἰκονομικὰ κίνητρα καὶ ἰδίως εὐνοϊκωτέρα φορολογικὴ μεταχειρίσις, ἐνῶ εἰδικὰ συμφωνίαι περὶ ἐγκαταστάσεως ξένων ἐπιχειρήσεων κατοχυρώνουν αὐτὰς ἐναντι περιορισμῶν ἢ μέτρων διακρίσεως.

Ἐξ ἄλλου ἀπὸ μέρους τῶν κυβερνήσεων τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν καθιερώθη ἐπίσης σειρὰ μέτρων, ὡς εὐνοϊκωτέρα φορολογικὴ μεταχειρίσις, πιστωτικαὶ διευκολύνσεις κ.λπ., πρὸς παρότρυνσιν τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου καὶ ἐπιχειρηματικότητος εἰς ἐπενδύσεις εἰς ὑπαναπτύκτους χώρας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοὶ κατέβαλον ἀξιολόγους προσπάθειάς διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς εἰσοδῆς ξένου κεφαλαίου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως ἐπενδύσεων καὶ παραγωγικῆς δραστηριότητος εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας.

Παρὰ τὰς ὡς ἄνω καταβληθείσας προσπάθειάς τὸ συνολικὸν ἀποτέλεσμα οὐδόλως εἶναι ἱκανοποιητικόν. Ἐνῶ δὲ ὑπάρχει πλήρης ἀναγνώρισις τοῦ προβλήματος καὶ τοῦ προκύπτοντος ἐξ αὐτοῦ ἀδιεξόδου δὲν ἔχουν εὐρεθῇ εἰσέτι ἀποτελεσματικὰ μέσα διὰ τὴν ἀποφασιστικὴν κινητοποίησιν τῆς ἐγχωρίου καὶ ξένης ἐπιχειρηματικότητος πρὸς ἄμεσον συμβολὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καθυστερημένων χωρῶν.

6. Τὸ τιθέμενον πρόβλημα καὶ ἡ δυνατὴ λύσις.

Τὸ τιθέμενον πρόβλημα παρουσιάζει τρεῖς πλευράς: Πρῶτον, πῶς θὰ κινητοποιηθῇ ἡ ἐγχωρία ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας δι' ἀνάπτυξιν ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος ὑπὸ ὅρους διεθνοῦς ἀνταγωνιστικότητος. Δεύτερον· πῶς θὰ προσελκυσθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ξένης ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικότητος διὰ παραγωγικὴν δραστηριότητα ἐντὸς τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν. Τρίτον· κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἐξασφαλισθῇ ἐποικοδομητικὴ σύμπραξις τῆς ξένης μετὰ τῆς ἐγχωρίου ἐπιχειρηματικότητος.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος θὰ ἔδει ἐν πρώτοις νὰ ἰδρυθοῦν κατόπιν κρατικῆς πρωτοβουλίας εἰς ἐκάστην ὑπανάπτυκτον χώραν εἰδικοί Ὀργανισμοὶ Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως ἔχοντες ὡς ἀποκλειστικὸν προορισμὸν τὴν προώθησιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ τὴν δημιουργίαν ἐπιχειρηματικότητος. Δὲν θὰ ἤρκει ὅμως μόνον τοῦτο. Ὡς ἤδη ἐλέχθη, ἡ γενικὴ ἀνεπάρκεια τεχνικῶν γνώσεων καὶ ὀργανωτικῶν ἱκανοτήτων εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας προσδιορίζει καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ κρατικοῦ τῶν μηχανισμοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ ὑπ' αὐτῶν ἰδρυόμενοι Ὀργανισμοὶ Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ παρουσιάζουν ἀναλόγους ἀδυνα-

ναμίας. Ἀφ' ἑτέρου, διὰ μόνης τῆς προσπάθειας ἑνὸς ἐγχωρίου ὀργανισμοῦ δὲν θὰ ᾔτο δυνατόν νὰ ἐξουδετερωθοῦν ὅλοι οἱ παράγοντες οἱ ἀσκοῦντες ἀνασταλτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ροπῆς τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ ἐπιχειρηματικότητος πρὸς ἐπενδύσεις καὶ παραγωγικὴν δραστηριότητα εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας. Ὡς ἐκ τούτου θὰ ᾔτο ἀναγκαῖον ἡ σχετικὴ προσπάθεια τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωρῶν νὰ ὑποβοηθηθῇ ἀπὸ τὰς ἀνεπτυγμένους χώρας διὰ τῆς δημιουργίας ἀντιστοίχων Ὁργανισμῶν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως λειτουργούντων ἐντὸς αὐτῶν καὶ οἱ ὅποιοι θὰ ᾔσαν εἰς θέσιν νὰ κινητοποιήσουν τὴν ἰδίαν των ἰδιωτικὴν ἐπιχειρηματικότητα δι' ἀνάληψιν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων εἰς τὰς χώρας χαμηλοῦ εἰσοδήματος.

7. Ὁργανισμοὶ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἐντὸς τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὡς ἄνω λύσεως οἱ προτεινόμενοι Ὁργανισμοὶ Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν θὰ ἔδει νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι ὀργανισμοὶ ὑπὸ μορφήν ἀνωνύμου ἐταιρίας, τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς ὁποίας θὰ ἐσχηματίζετο διὰ συμμετοχῆς κρατικῶν κεφαλαίων ἀφ' ἑνὸς καὶ κεφαλαίων τραπεζῶν καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν χρηματοδοτήσεως ἀφ' ἑτέρου, καθὼς ἐπίσης καὶ δι' ἰδιωτικῶν κεφαλαίων. Οἱ ἐν λόγῳ Ὁργανισμοὶ θὰ ἔχουν τὴν εὐχέρειαν νὰ προσπορίζωνται ἐπὶ πλεόν δανειακὰ κεφάλαια δι' ἐκδόσεως ὁμολογιακῶν δανείων. Ἔργον δὲ τούτων θὰ ᾔτο ἡ προπαρασκευὴ βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων διὰ τῆς κατάρτισεως τῶν ἀπαιτουμένων τεχνικῶν μελετῶν, ἡ ἴδρυσις ἐπιχειρήσεων ἢ ἡ συμμετοχὴ εἰς ἀνωνύμους ἐταιρίας ἱδρυομένης ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἐχούσας ὡς ἀντικείμενον τὴν ἴδρυσιν, ἐπέκτασιν ἢ ἐκσυγχρονισμόν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τέλος ἡ ὀργάνωσις συστήματος παροχῆς τεχνικῶν συμβουλῶν καθὼς καὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τεχνικοῦ καὶ διευθύνοντος προσωπικοῦ. Οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι, ὡς εἶναι προφανές, ἀποτελοῦν τι τὸ διάφορον τῶν ἐν λειτουργίᾳ εἰς πολλὰς χώρας ὀργανισμῶν χρηματοδοτήσεως ἢ τραπεζῶν βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, προορισμὸς τῶν ὁποίων εἶναι κατὰ κύριον λόγον ἡ χρηματοδότησις ἐπενδύσεων.

8. Ὁργανισμοὶ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἐντὸς τῶν προηγμένων χωρῶν.

Ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, παραλλήλως πρὸς τοὺς Ὁργανισμοὺς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν δεόν νὰ ἰδρυθοῦν καὶ ἀντίστοιχοι Ὁργανισμοὶ ἐντὸς τῶν προηγμένων χωρῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ἐπιτελοῦν ἀνάλογον ἔργον, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον καὶ τὴν ἐπιχειρηματικότητα τῆς ἰδίας των χώρας. Οἱ Ὁργανισμοὶ τῶν βιομηχανικῶν χωρῶν θὰ εὕρισκονται εἰς στενὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐγχωρίων ἀντιστοίχων Ὁργανισμῶν ἐκάστης ὑπαναπτύκτου χώρας. Διὰ τῆς ἐπαφῆς

αὐτῆς θὰ κατατοπίζονται ἐπὶ τῶν γενικῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν συγκεκριμένων δυνατοτήτων ἐπενδύσεων καὶ παραγωγικῆς δραστηριότητος καὶ θὰ ἀναλαμβάνουν τὴν προβολὴν τῶν ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Ὁργανισμῶν σχεδίων ἐπενδύσεων εἰς τοὺς ἐπιχειρηματικοὺς κύκλους τῆς ἰδίας τῶν χώρας καὶ τὴν προσέλευσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτων.

Ἡ πολλαπλῇ συμβολῇ τῶν Ὁργανισμῶν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως τῶν προηγμένων χωρῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τοῦ ὑπολοίπου κόσμου θὰ ἐκδηλοῦται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς κυρίως τύπους: α. Ὑποκίνησις ἰδρύσεως μικτῶν ἐπιχειρήσεων μὲ συνεργασίαν ἐπιχειρηματικότητος τῆς ἰδίας τῶν χώρας καὶ ἐπιχειρηματικότητος τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν. β. Ὑποκίνησις ξένης ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἰδρύσιν ἐπιχειρήσεων ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν ἐγχώριον Ὁργανισμόν. γ. Ὑποκίνησις ξένης ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ὅπως ἰδρύσῃ μόνῃ τῆς ἰδίᾳ ἐπιχείρησιν ἐντὸς ὑπαναπτύκτου χώρας. δ. Συνεργασία τοῦ ἰδίου τοῦ Ὁργανισμοῦ μὲ ἐγχωρίαν ἐπιχειρηματικότητα ἐντὸς τῆς ὑπαναπτύκτου χώρας, καὶ τέλος ε. Ἰδρύσις ἐπιχειρήσεων διὰ συνεργασίας τοῦ ἰδίου τοῦ Ὁργανισμοῦ μὲ τὸ Ὁργανισμόν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως τῆς ἐκάστοτε ἐνδιαφερομένης ὑπαναπτύκτου χώρας.

9. Αἱ ἐφαρμοστέαι ἀρχαὶ τοῦ συστήματος.

Εἶναι σκόπιμον νὰ τονισθοῦν ἰδιαιτέρως ὠρισμένοι βασικαὶ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι θὰ πρέπει νὰ διέπουν τὴν ὅλην λειτουργίαν τοῦ προτεινομένου συστήματος, ἀπορρέουσαι ἀπὸ τὴν κεντρικὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν ἐκφράζει τοῦτο.

Πρῶτον. Ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός, ὅπως προκύπτει ἐξ ὅλων ὅσα ἀνεπύχθησαν προηγουμένως, εἶναι ἡ προώθησις τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικότητος εἰς ἐπενδύσεις καὶ παραγωγικὴν δραστηριότητα ἐντὸς τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν καὶ ὅχι ἡ ὑποκατάστασις τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας διὰ δημοσίων — ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην ἔννοιαν τοῦ ὅρου — ἐπενδύσεων. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ταχυτέρα δυνατὴ μεταβίβασις τῶν ἰδρυομένων ἐπιχειρήσεων εἰς ἰδιώτας ἐπιχειρηματίας καὶ ἐν γένει ἡ πώλησις τῶν ἀποκτωμένων ὑπὸ τῶν Ὁργανισμῶν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως τίτλων εἰς τὰς κεφαλαιαγοράς — χωρὶς βεβαίως νὰ προκαλοῦνται διαταραχαὶ εἰς αὐτάς — ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν ἐκπληρώσεως τοῦ προορισμοῦ τοῦ ὅλου συστήματος.

Δεύτερον. Τὰ κριτήρια βάσει τῶν ὁποίων οἱ Ὁργανισμοὶ Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως θὰ ἐπιλέγουν τομεῖς δραστηριότητος καὶ θὰ ἰδρύουν ἐπιχειρήσεις πρέπει νὰ εἶναι κριτήρια ἰδιωτικοοικονομικά. Διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ τελικὴ μεταβίβασις τῶν ἰδρυομένων ἐπιχειρήσεων ἢ τῶν τίτλων αὐτῶν εἰς ἰδιώτας ἐπιχειρηματίας καὶ κεφα-

λαιούχους αὐτονόητον εἶναι ὅτι αὐταὶ πρέπει νὰ πληροῦν τὰς προϋποθέσεις ἀποδοτικότητος καὶ ἀνταγωνιστικότητος, αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν γενικῶς εἰς τὸν τομέα τῆς ἰδιωτικῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος.

Τρίτον. Διὰ νὰ συντελέσουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν οἱ Ὅργανισμοὶ Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως θὰ πρέπει νὰ ἐπιλέγουν καταλλήλως τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν παραγωγικὰ σχέδια, ἀκολουθοῦντες τὴν ἐπιβαλλομένην, ἐκ τῶν γενικωτέρων κοινωνικοοικονομικῶν ἐπιδιώξεων, σειρὰν προτεραιότητος. Κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς αὐτῆς θὰ πρέπει νὰ προηγήται κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ ἱδρυσις ἐπιχειρήσεων δυναμένων νὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀφετηρίαν σωρευτικῆς διαδικασίας ἀναπτύξεως καὶ ἔχουσῶν ἐν γένει οὐσιώδη σημασίαν ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Τέταρτον. Ἰδιαιτέρα σημασία πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἀπὸ τοὺς Ὅργανισμοὺς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως εἰς τὴν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ τραπεζιτικοῦ συστήματος ὑποβοήθησιν τῆς Ἀναπτύξεως τῆς κεφαλαιαγορᾶς. Ἡ προσφορὰ τίτλων τῶν ἱδρυθησομένων ὑπὸ τῶν Ὅργανισμῶν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως νέων ἐπιχειρηματικῶν μονάδων, ἀρτίως ὀργανωμένων καὶ μὲ ἐγγυήσεις ἀποδοτικότητος ἀκόμη δὲ καὶ τίτλων ὑφισταμένων ἐπιχειρήσεων τὸ κύρος τῶν ὁποίων θὰ ἐνισχύῃ ἡ ὑπὸ τῶν Ὅργανισμῶν κατοχὴ καὶ προβολή, θὰ καταστήσῃ εὐχερῆ τὴν προσέλκυσιν εὐρυτέρου ἀποταμιευτικοῦ κοινοῦ.

Πέμπτον. Ἡ σύμπραξις τῆς ξένης ἐπιχειρηματικότητος εἰς τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν, θὰ πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ κυρίως διὰ μικτῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ μορφή αὕτη συνεργασίας προσαρμόζεται πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας ψυχολογικὸν κλίμα καὶ ἐπιτρέπει τὸν συνδυασμὸν τῶν ξένων ὀργανωτικῶν ἱκανοτήτων μὲ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν ἐγχωρίων ἐπιχειρηματιῶν καλυτέραν γνῶσιν τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ προβλημάτων.

10. Διεθνῇ μέτρα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος.

Τὸ ἀνωτέρω διαγραφὲν σύστημα βασίζεται ἐπὶ τῆς συντονισμένης δραστηριότητος τῶν Ὅργανισμῶν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, οἱ ὁποῖοι θὰ ἱδρυθοῦν τόσον εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους ὅσον καὶ εἰς τὰς προηγμένας χώρας. Ἡ μελέτη καὶ ἡ θέσις εἰς λειτουργίαν τοῦ προτεινομένου μηχανισμοῦ ἀπαιτεῖ συλλογικὴν προσπάθειαν εἰς διεθνῇ πλαίσια. Θὰ ἦτο ὡς ἐκ τούτου σκόπιμον, ὅπως τὰ Ἑνωμένα Ἐθνῆ ἀναλάβουν τὴν μελέτην καὶ προετοιμασίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προτεινομένου συστήματος.

Ἐν τούτοις εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀποτελῇ πρακτικώτεραν λύσιν, ἐὰν ἡ σχετικὴ πρωτοβουλία ἀνελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀνα-

πτύξεως, βασικὸν καθήκον τοῦ ὁποίου εἶναι «νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ὑγιᾶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναπτύξεως περιοχῶν, τόσον εἰς τὰς χώρας—μέλη ὅσον καὶ ἀλλαχοῦ, διὰ καταλλήλων μέτρων, περιλαμβανόντων τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς εἰσροῆς κεφαλαίων ἀναπτύξεως πρὸς τὰς ἐν λόγῳ περιοχάς». Τὸ πνεῦμα στενῆς συνεργασίας τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ο.Ο.Σ.Α. καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν ἀναγνώρισις τῆς σημασίας τῆς παροχῆς βοηθείας πρὸς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας κατὰ τὰς προσπάθειάς των πρὸς ἐπίτευξιν ὑψηλοτέρων βιοτικῶν ἐπιπέδων, μεγαλυτέρας ἐλευθερίας καὶ καλυτέρου τρόπου ζωῆς διὰ τοὺς λαοὺς των, προσφέρουν τὸ κατάλληλον κλίμα διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λεπτομερειῶν καὶ τῆς διαδικασίας πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προτεινομένου συστήματος.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὁργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως, ὁ μηχανισμὸς τῶν Ὁργανισμῶν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως εἶναι δυνατὸν νὰ καταστῇ ταχέως πραγματικότης καὶ νὰ συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐλευθέρων ὑπὸ ἀνάπτυξιν οἰκονομιῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ.—On pseudoanalytic mappings, by Nic. Petridis*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κωνστ. Παπαϊωάννου.

INTRODUCTION.

In the present note we extend the notion of quasiconformal functions to pseudoanalytic mappings of a Riemann surface R into a complex analytic manifold M_N of (complex) dimension $N > 1$. The main problem of this extension is the intrinsicness of the definition, that is, the invariance of the definition under acceptable coordinate transformations. This problem is answered by the fundamental theorem 2. which serves also as an existence theorem.

Immediate consequences of theorem 2 are 1) A pseudoanalytic mapping accepts uniformization, fundamental property of quasiconformal functions [9], 2) The dilatation of a pseudoanalytic mapping which in some sense measures its deviation from the analytic ones is bounded. In fact properties 1) and 2) are characteristic and are consequences of the sole requirement of the intrinsicness of the definition. As a first application of

* ΝΙΚ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ, Ἐπὶ τῶν ψευδοαναλυτικῶ ἀπεικονίσεων.